

»De hellige tre konger så hjertensglade..«

De hellige tre konger gik ikke den slagne vej. Men de fandt, hvad de søgte efter alligevel

Ja, glade, det var de hellige tre konger, da de omsider fandt Jesus, selv om det var i en stald i Betlehem. Først var de faret vild i deres søgen. Jesus var nemlig ikke på slottet, sådan som man naturligtvis skulle tro om en nyfødt konge. Deres fine gaver, guld, røgelse og myrra, som var en prins værdig, blev i stedet givet til et fattigt barn, der var svøbt i klude og lagt i en krybbe. Det hele var anderledes end de hellige tre konger havde forestillet sig. Alligevel var de hjertensglade!

De hellige tre konger havde fundet alt, hvad de havde ledt efter og mere til – ad omveje. Og sådan er tilværelsen ofte. Det vigtigste finder vi ad omveje. Men der er mange veje, man kan gå i et menneskeliv. Vi stilles over for mange valg. Nogle gange træffer vi vores valg fuldt ud bevidst om, hvad det er, vi vil. Andre gange er vi dybt i tvivl. Og vent der måske så længe med at vælge, at situationen forandrer sig og der af sig selv kommer en afgørelse. Som det hedder: »Hvis du ikke ved, hvor du er på vej hen, kan den ene vej være lige så god som den anden.« Det var efter sigende et af George Harrisons yndlingscitater. Selv var han citatets modstykke, mente han, for han havde nemlig altid vidst, hvad han ville og hvilken vej, han ville gå. Han ville nemlig spille guitar. Og så blev han guitarist i The Beatles.

Det er ikke første gang, vi har hørt om, hvordan målbevidsthed er en afgørende faktor i et menneskes liv. Det er bare ens egen vilje, det kommer an på, siges det. Og det ville være enkelt, hvis det var hele sandheden. Det ville være fantastisk, hvis hvad som helst kunne lade sig gøre, bare vi vil det nok og træffer de rigtige valg for at komme dertil.

Det er for eksempel også, hvad man i vid udstrækning forventer af unge mennesker i dag – at de på et tidligt tidspunkt skal afgøre, hvad de vil med deres liv. Ikke så mange svinkeærinder, bare i gang med den helt rigtige ud-

dannelse og så se at blive færdig så hurtigt som muligt. Men livet går ikke altid efter en snor. Nogle ting kan ikke forceres frem, men må tage den tid, det tager.

At noget må tage den tid, det tager, er et synspunkt, som ikke er i vælten i dag. Men så undervurderer vi betydningen af, at for langt de fleste af os er livet ikke så enkelt. Det tager tid at udvikle sig. Og tilfældigheder og heldige omstændigheder kan gøre, at man ender et sted, hvor det giver stor mening at være, uden at det nødvendigvis er et sted, vi har holdt os for øje altid.

Derfor er det også en overanstrengelse af mennesket, at det skulle komme an på os selv, om vi finder meningen og den røde tråd i tilværelsen. Og det er en undervurdering af livet. Måske ligefrem en manglende tillid til livet. I hvert fald er det en undervurdering af, at der findes gode kræfter i tilværelsen, som arbejder med på vores håb og glæde og som følger os på alle vores veje. Livet er uforudsigeligt og fuldt af sammentræf, møder med andre mennesker, hændelser som giver os ny indsigt og som langsomt former os hen ad vejen. Langt de fleste af os flager i perioder rundt og er usikre på, hvad vi vil, og hvad vi skal med tilværelsen, på det ene eller det andet plan. Men selv om vi tilsyneladende står i stampe en tid, så arbejder livet hele tiden i det skjulte for os.

Fortællingen om de hellige tre konger og barnet i Betlehems stald kan minde os om, at det ikke er nogen fælt klædning at være i vildrede og tvivle. Det er tværtimod et tegn på, at noget vigtigt er ved at bane sig vej. Vi er langsomt ved at åbne os op for noget godt og meningsfuldt, som kommer, når det kommer. Og som ofte findes et sted, vi ikke havde set og dermed heller ikke et sted, vi kunne have sagt os selv.

De hellige tre konger havde stjernen på himlen for øje, alle deres teorier og forestillinger om, hvem jødernes konge var. Og så viste det sig at være helt anderledes, et helt almindeligt menneskebarn, ingen hellige køer, men nogle helt almindelige køer. I mørket bankede Guds hjerte. For i det menneskebarn nåede himlen jorden. Og det rørte de hellige tre kongers hjerte, og de blev glade. Endnu gladere, end hvis de havde fundet en prins i silkyne.

Sådan kan Gud også overraske os. Vi leder måske efter det i tilværelsen, der glimter, og så viser det sig, at skatten i vores liv er at være mellem nogle helt almindelige mennesker. Sådan som menneskebarnet viste os med sin kærlighed, da han blev voksen.

Glædelig jul!

Janet Ligaard

Forsidebilledet:

Sven og Alan Havsteen-Mikkelsens julemærke fra 1985. Se omtale på side 5.